

TREUR NIET

een woordje om te troosten dan maar

- voor de treurende bosvrienden I en M en L -

treur niet, de beuken blijven, gewelf
en zuil van een geweldige kathedraal:
nog eeuwen komt men hier gebeden
prevelen tot een god die de bomen
liefheeft en hun boze vrienden

treur niet, de zompen blijven
als een gretige spons, zij zuigen
elke regen op, bewaren het water
alsof zij het geheugen van de aarde
zijn en in onze plaats alles onthouden

treur niet, hoewel je vandaag moet
toezien hoe rechte populieren worden
omgelegd: ze stonden in de rij,
veroordeeld wegens verraad, en wie
hadden ze verraden, welk vaderland
tenzij dat onmetelijk rijk der rijken

treur niet, we zijn arm met zware
armen vandaag: leg ze om een schouder,
hou een ander vast, een andere die jou
een broeder is, een bloedverwant
met dezelfde dromen van een gordel
om de stad, een gordel van smaragd

dit is geen tijd om te treuren want
de beuken blijven, het moeras
dat opzuigt als een spons, het geheugen
van het bos zal ons onthouden
als oude verwanten die hier waren
om samen toe te zien opdat niet alles
verdwijnt – treur daarom niet:

meer blijft behouden dan de angst
had verwacht, minder dan de droom
had gehoopt, maar zo gaan de dagen
tussen de wal van hoop en de gracht van
beven: nooit wordt het hemelse in zijn geheel
onthuld, het verlangen blijft verlangen,
alleen een kinderhand is gauw gevuld
en kinderen, nu, geloof me, zij duren langer

Staf de Wilde